

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

AFG nr 9353 af 26/03/2019 (Gældende)

Golfbaner - brug af vand fra egen boring

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 18-1891053

Golfbaner - brug af vand fra egen boring

Skatterådet kan ikke bekræfte, at spørger kan fritages for betaling af afgift for ledningsført vand for vandet fra egen boring, selvom vandet ikke er af drikkevandskvalitet. Det afgørende for afgiftspligten er, at vandet forbruges her i landet, og at vandet er ledningsført.

Skatterådmøde 26. marts 2019 - SKM2019. 215. SR

Spørgsmål

1. Kan spørger få fritagelse for betaling af vandafgift af vand fra egen boring?

Svar

1. Nej.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger ønsker fritagelse for vandafgift for vand fra egen boring. Boringen ligger i en gammel mose og spørgeren har fået tilladelse fra kommunen til at anvende boringen.

Vandforbruget er over 1000m³ om året, og vandet bruges udelukkende til vanding af golfbanen og bruges f.eks. ikke til vask af maskiner.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørger mener, at de er berettiget til fritagelse for vandafgift for vandet fra egen boring, da der er tale om vand, der ikke er filtreret, og som er uegnet til drikkevand. Vandet ledes ikke ud igen, da det bruges til vanding og bliver optaget af græsset.

Boringen ligger i en gammel mose, så kvaliteten af vandet er ikke god nok til drikkevand. Derudover er rørsystemet ikke godkendt til drikkevand, da der er tale om ældre PVC-rør. Spørger har hørt, at andre golfklubber har fået fritagelse i lignende tilfælde.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger kan få fritagelse for betaling af vandafgift af vand fra egen boring?

Begrundelse

Der skal betales afgift af ledningsført vand, som forbruges her i landet, jf. lov om afgift af ledningsført vand § 1.

Afgift af ledningsført vand betales af registrerede virksomheder, jf. lov om afgift af ledningsført vand § 2, stk. 1. Da spørgers aktiviteter i forbindelse med driften af golfklubben er momsfritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 5, og spørger anvender mere end 1000 m³ vand fra egen boring i forbindelse med udøvelsen af disse aktiviteter, skal spørgeren registrere sig efter lov om afgift af ledningsført vand § 4, stk. 2.

Derfor er spørger som udgangspunkt afgiftspligtig for vandet fra egen boring, se SKM2014. 433. SR.

Der fremgår ikke af lov om afgift af ledningsført vand, at der er et krav om, at det afgiftspligtige vand skal være af en kvalitet, som gør det anvendelig til drikkevand. I stedet er afgiften pålagt selve forbruget af det ledningsførte vand, jf. lov om afgift af ledningsført vand § 1. Af forarbejderne til den oprindelige lov om afgift af ledningsført vand (lov nr. 492 af 30. juni 1993) fremgår det, at afgiften blev pålagt af miljøhensyn, bl.a. for at mindske mængden af spildevand og for at hæve vandspejlet i søer og åer.

I TfS. 1998.362 fandt det daværende Momsnævn, at der ikke var afgiftspligt på oppumpet havvand, da det ikke kunne sidestilles med vand, som indvindes eller leveres fra almene vandforsyninger. Nævnet lagde vægt på både, at der var tale om havvand, og at vandet bortset fra en temperaturændring blev ledt uændret tilbage i havet. Der er tale om en meget konkret vurdering, som skal sammenholdes med SKM2001. 609. LSR, hvor Landsskatteretten fandt at der var afgiftspligt på ferskvand som i det væsentligste blev ledt tilbage til naturkilden.

Der er her i sagen ikke tale om havvand. Og det faktum at det forbrugte vand bliver optaget af græsset, kan ikke sidestilles med en direkte tilbageføring til naturkilden. Spørgers forhold adskiller sig derfor fra dem, som forelå i TfS. 1998.362.

I SKM2015. 668. SR spurgte et vandværk, om der skulle betales afgift af ledningsført vand ved forskellige konkrete situationer, hvor vandværket forbrugte vand af forskellig kvalitet. Skatterådet bekræftede, at vand, som er oppumpet eller indvundet og senere ledningsført videre, er afgiftspligtig efter lov om afgift af ledningsført vand, uanset hvilken kvalitet vandet har. Ud fra den afgørelse kan det derfor udledes, at det er uden betydning for afgiftspligten, at det vand, spørger anvender til vanding af golfbanen, ikke er af drikkebar kvalitet.

Med hensyn til transporten af den afgiftspligtige vand videre fra naturkilden, fremgår det blot af loven, at vandet skal være "ledningsført". Sammenholdt med, at afgiftspligten ikke kun finder anvendelse for drikkevand, påvirker det forhold, at spørger anvender et ældre pvc-rørsystem, som ikke kan anvendes til drikkevand, ikke spørgers afgiftspligt for det forbrugte vand.

Spørger skal derfor betale afgift af vandet fra egen boring. Der skal svares afgift af det vandforbrug fra egen boring som overstiger 1000 m³ om året, jf. lov om afgift af ledningsført vand § 7, stk. 5, og afgiften skal svares med et tillæg på 25 % efter lov om afgift af ledningsført vand § 14, stk. 2.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "nej".

–Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens begrundelse og indstilling.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Lov om afgift af ledningsført vand

§ 1

Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af ledningsført vand, der forbruges her i landet.

§ 2

Afgift betales af registrerede virksomheder.

(...)

§ 4

(...)

Stk. 2. Virksomheder og institutioner m.v., der leverer varer og ydelser omfattet af merværdiafgiftslovens § 13, stk. 1, og som i forbindelse med deres levering af disse varer og ydelser forbruger ledningsført vand fra andre anlæg end almene vandforsyninger, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen, såfremt det nævnte vandforbrug overstiger 1.000 m³ årligt.

(...)

§ 7

(...)

”Stk. 5. Den afgiftspligtige mængde for vand, der forbruges efter § 4, stk. 2, er den del af dette forbrug, der overstiger 1000 m³ årligt.

(...)

§ 14

(...)

Stk. 2. For virksomheder og institutioner mv., der leverer varer og ydelser omfattet af § 13, stk. 1, i merværdiafgiftsloven, forhøjes afgiftsbeløbet for vand, der forbruges efter § 4, stk. 2, i forbindelse med leveringen af disse varer og ydelser med 25 pct.”

Momsloven

§ 13

Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

(...)

5. Ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje, til fordel for sports- og idrætsudøvere samt opkrævning af entré ved sportsarrangementer. Fritagelsen omfatter dog ikke arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.

(...)

Forarbejder

Lovforslag nr. 303 til lov om afgift af ledningsført vand, fremsat 19. maj 1993

Af de almindelige bemærkninger fremgår:

”Danmark kan generelt karakteriseres som velforsynet med grundvand af tilfredsstillende kvalitet, om end der er regionale og lokale forskelle. Forbruget af vand udgør årligt 2/3 af den årligt tilgængelige

grundvandsressource. Vandforbruget har været stagnerende siden 1970'erne. Vandforbruget medfører således generelt ikke, med det nuværende indvindingsniveau, en overbelastning af grundvandsressourcerne.

Selv om der allerede er et vist incitament til at begrænse forbruget af vand som følge af, at der er fuld brugerfinansiering af både drifts- og anlægsudgifter vedrørende vandforsyningen og spildevandsafledningen, vil en afgift på vand have en gavnlig miljømæssig effekt.

Et mindre vandforbrug vil resultere i mindre spildevand og derved begrænse miljøbelastningen af recipienterne. Den udledte forureningsmængde er direkte proportional med vandforbruget, idet spildevandet under normale omstændigheder renses ned til de foreskrevne udledningskrav i vandmiljøplanen. En begrænsning af vandforbruget vil også kunne medvirke til at hæve vandspejlet i nogle af de søer og vandløb, der belastes hårdest ved indvinding af grundvand i sommermånederne.

Endvidere vil forslaget medføre et incitament til at øge vedligeholdelsen af vandledninger, således at udsivningen minimeres. Dette vil i sig selv mindske behovet for indvinding af grundvand. ”

Praksis

SKM2015. 668. SR⁻

Skatterådet bekræftede, at indvundet eller oppumpet vand som bliver ledningsført videre, er omfattet af afgiftspligten efter lov om ledningsført vand uanset om vandet har drikkevandskvalitet eller ej.

SKM2014. 433. SR⁻

Skatterådet bekræftede, at en golfklub skulle betale afgift for ledningsført vand af vand fra egen boring, som anvendes til vanding af golfbanen. Dette gjaldt uanset, at golfklubben også havde adgang til vand fra et alment vandværk.

SKM2001. 609. LSR⁻

Landsskatteretten fandt, at der skulle svares afgift af ledningsført vand af indvundet grundvand brugt til at forsyne udstillingsakvarier, selvom der næsten ikke forekom noget nettoindvinding, eftersom stort set alt vandet blev ledt tilbage til naturkilden.

TfS. 1998.362

Det daværende Momsnævn fandt, at der ikke var afgiftspligt for oppumpet havvand, som blev anvendt til afkøling af vand i et akvarium via et varmeveksler. Nævnet lagde vægt på at der var tale om havvand, og ikke ferskvand, samt at vandet bortset fra en temperaturændring blev ledt tilbage til havet i uændret stand.